

ESQUERRA

Voldriem que fos
bandera d'allibera-
ció, bandera desple-
gada voleiant al
vent, que no conegués
recels ni peti-
teses, bandera bri-
llant de serenor...

NÚMERO I

PREU 15 cèntims.

DISSABTE, 16 DE JUNY DEL 1934

ANY I

Nº 9094.

Editorial

per A. DOT ARXÉ

Convençuts de la necessitat d'ocupar un lloc en la palestra periodística i amarats de fe en l'eficàcia i el fruit de la nostra doctrina, ens hem imposat el deure de reprendre les tasques que iniciàrem l'any 1930, amb la fundació del setmanari «Acció Ciutadana», avui portantveu del Partit en la Federació Comarcal de Girona.

Per complir amb aquest deure ens ha calgut fer un esforç que creiem que els nostres llegidors el rebran amb simpatia. Consisteix en l'establiment d'uns tallers d'impremta propis.

Ens ha obligat a aquest establiment, a més del desig de què el nou setmanari sigui penyora de fortitud i decisió, el constatar que hi ha encara algú que no sap sobreposar-se a l'instint de submissió.

Aquest nou setmanari, òrgan del Partit de la Federació Comarcal d'Olot, es diu ESQUERRA i ve a continuar la tasca que emprengué «Acció Ciutadana». El mateix programa i gairebé els mateixos homes, la mateixa línia de conducta acomodada a les actuals circumstàncies.

«Acció Ciutadana» venia, a l'any 1930, per tal de produir entre els nostres ciutadans l'afany de dignificar la seva vida. Fruit d'aquell afany fou l'adveniment de la República.

ESQUERRA ve a l'any 1934, per a refermar els principis que donaven alè a aquella tasca; per a possibilitar l'estat de consciència que es necessita; per a rescatar la República; per a fer acte de presència a l'hora de la lluita que s'apropa.

ESQUERRA, setmanari de partit, preté no ésser clos tancat en allò que no sigui fonamental en la doctrina en què s'inspira, voldriem que fos bandera d'alliberació, bandera desplegada, voleiant al vent, que no conegués recels ni petiuteses, bandera brillant de serenor. I aquest afany procurarem complir-lo.

I amb tot i que són molts els atacs que homes nostres han rebut, en aquests temps que havem estat sense setmanari, atacs inspirats en el despit i en afanys i apetències inconfessables, no voldrem enfondir diferències; si hem de referir-nos a algun d'aquests atacs ho farem d'una manera objectiva, sincera, sense barrejar-hi apreciacions ni sentiments personals; serà la millor manera de fer comprendre la seva injustícia, ara que els fets l'han confirmada.

Perseguiu encara, amb ESQUERRA, un altre objectiu. En interès de Catalunya i la República no podem desconèixer que la naturalesa d'alguns fets poden fer necessària una obra de conjunt i que l'eficàcia de tota gestió depèn, en gran part, de l'extensió de confiança que obtingui; per tant, fidels en la nostra conducta, no farem res que impossibiliti l'harmonia de relació entre els partits que combreguin amb ideologies afins; mantindrem, naturalment, la nostra fermesa en la defensa dels nostres punts de mira; tenim a més un alt sentit de la nostra dignitat que pugna amb actuacions que no tinguin una explicació prou clara, i aquestes les rebutjarem amb energia.

Demòcrates conscients, procurarem que la manca de decisió i de lleialtat d'uns homes no sigui considerada com a vici de doctrina; per això, fent-nos ressò d'un imperatiu de l'hora, recomanem als homes d'esquerra una estreta disciplina.

Coincidents les voluntats, la bonesa del nostre pensament impregnarà totes les coses i allò que és obra del nostre esforç es mantindrà amb fermesa i prosseguirà el seu camí.

Catalunya, en el seu doble aspecte, el d'estructura i el d'humanitat, serà el que voldrem nosaltres.

Una revisió necessària

per M. SANTALÓ

La consciència ciutadana es fa més ferma i més clara a mida que augmenta el nombre de persones disposades a l'esforç d'observar la vida quotidiana i de meditar el què pot fer-se per a millorar-la segons les contingències del món i particularment segons les contingències dels països on vivim. Això és política, l'art més noble entre totes les arts, com ha dit fa poc el primer polemista parlamentari Indaleci Prieto. I cal fer política així: il·luminant raonadament la nostra consciència per a que guii la voluntat vers el camí d'emancipació més dreturer, sense les vacil·lacions característiques de les tendències espontànies i sentimentals. Cal fer-la essent cada vegada més homes, específicament i excel·lament més homes.

Aquesta i no cap altra era la finalitat pretesa pel Partit Republicà Federal de les comarques gironines, quan en començar l'any 1923 va trucar a les portes de les organitzacions demanant als correligionaris l'opinió sobre algunes qüestions cabdals de doctrina republicana. Amb les respostes de l'enquesta, passades pel sedàs d'una assemblea, va teixir-se una *Declaració* que ha servit de guiatge deu anys, durant els quals s'ha vist com la lleialtat en l'obra pròpia i la col·laboració entusiasta de tots els militants, aconseguia traduir en realitat civil la major part de l'ideal immediat de llavors, definit sota el signe permanent de *República*.

Aquest era el mot d'ahir i aquest és el mot d'avui: República. Però els mots-producte de la convivència humana tenen la seva vida pròpia que els fa augmentar i precisar la significació. República, avui, vol dir quelcom més que en temps de Plató, que en temps de la Revolució francesa i que en l'any 1923. I és precís saber-ho exactament, per tal d'encaixar-hi la visió de les realitzacions possibles i endagar la conducta individual al servei d'una obra de fiscalització depuradora i estimuladora. Cal revisar, a casa nostra, la *Declaració* de 1923, teixint-la de nou entre tots i incorporant-hi el què l'experiència i el pensar aconsellin. La Directiva de la Federació de Comarcals no pot ajornar aquesta tasca. Per a molts, així, la creença s'esdevindrà convicció, i s'enfortirà la cohesió i l'eficiència de les organitzacions, immunitzant-les contra tota mena de defalliment i de derrotismes.